

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 129), Ændringsforslagene Nr. 1—3 til § 3 af *Udvalget*, tiltraadte af *Justitsministeren*, (se Tillæg B. Sp. 598), § 3, saaledes ændret, og § 4, Ændringsforslag Nr. 4 til § 5 af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*, § 5, saaledes ændret, og §§ 6—15 *vedtoges* uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 535; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 607).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Johannes Jensen): Som man vil se af Betænkningen og Bilagene til denne, har Udvalget ønsket Oplysning om, hvilke Personer der er udvist, siden det paagældende Landstingsudvalg sidst fik Meddelelse herom i November 1922. Fra Justitsministeriet er det oplyst, at der i det paagældende Tidsrum er foretaget 3 Udvisninger. Endvidere har Udvalget ønsket nærmere Oplysning om Afmønstringen af udenlandske Søfolk; det er i Anledning af den nye Bestemmelse, der er indført i Lovforslaget om særlig Kontrol hermed. Der foreligger en Besvarelse og en udførlig Redegørelse fra Statspolitiets Chef, hvori han gør gældende, at man tilsigter at føre den samme Kontrol med fremmede Søfolk som den, der føres ved de almindelige Pas- og Kontrolsteder med andre fremmede, der rejser herind i Landet. Statspolitiets Chef gør opmærksom paa, at baade af retlige, økonomiske og politimæssige Grunde er det nødvendigt, at der føres en saadan Kontrol, og efter hvad der

saaledes foreligger oplyst for Udvalget, har man kunnet tiltræde den paagældende Bestemmelse. Endvidere har Udvalget ønsket Oplysninger om, hvorvidt det kan antages, at der i de sønderjydske Landsdele opholder sig Udlændinge, som ikke er i Besiddelse af Pas, og i bekræftende Fald har man ønsket et Skøn over Antallet af disse. Derom siger Statspolitiets Chef, at der i Sønderjylland opholder sig nogle russiske Krigsfanger, der er kommet til Sønderjylland inden Genforeningen, endvidere en Del polske Undersaatter, der ikke har faaet deres Pasforhold i Orden, og endelig en Del Sønderjyder, som ikke gennem deres Bopæl eller Option har faaet Pas, men dog ved deres Hjemstavn og Sprog er saaledes knyttet til Sønderjylland, at man ikke har paalagt dem at skaffe sig tysk Pas, i Særdeleshed da en Del af dem er i Færd med at skaffe sig dansk Indfødsret. Antallet af alle de her nævnte Udlændinge ser man sig dog ikke i Stand til at opgive, end ikke tilnærmelsesvis.

Med Hensyn til selve Hovedbestemmelsen, der gaar ud paa at bemyndige Justitsministeren til at udvise fremmede, der ikke har Indfødsret og ikke har Forsørgelsesret her i Landet, uanset, hvor længe de har opholdt sig her, mener Udvalget, at det vil være det rigtigste at vende tilbage til Ordlyden af den samme Bestemmelse i de hidtil gældende midlertidige Love. Ved Lovforslagets første Behandling blev der af Ordførerne for to Partier, Socialdemokratiet og det radikale Venstre, gjort den Indvending, at Loven ikke var tidsbegrænset. Da de Love, vi siden 1917 har haft vedrørende dette Forhold, er blevet fornyet Aar for Aar og saaledes har været midlertidige, og da det foreliggende Lovforslag egentlig ogsaa er tænkt at skulle være midlertidigt, selv om det ikke bestemt er fastslaaet i Bemærkningerne til Lovforslaget, og da man fra alle Sider har lagt Vægt paa, at der kunde opnaas fuld Enighed om denne Sag, der angaar Udlændinge, er man ved Samraad med Ministeren enedes om at fastsætte Lovens Gyldighed til Udgangen af Marts 1926. Et Mindretal, Repræsentanterne for Socialdemokratiet og det radikale Venstre, har næret nogen Betænkelighed ved Bestemmelsen om, at det ved kongelig Anordning kan fastsættes, hvorvidt der skal kræves Pas af Udlændinge, der er indvandret hertil, men under Hensyn til Forholdene og til, at Loven bliver midlertidig, har man heller ikke villet